

## Neden bana zulmediyorsun (Elçilerin işleri 9:1-9)

Tanrı yaşayan Babadır. İnsanın bedeni yaşam sürecisi bitince toprağa döneceği için Göğü miras alamaz. Göğe giremeyen ruhtur. İsa Mesih şimdi göktedir. O göğe alındıktan sonra kendisine iman edenlere Kutsal Ruh'u dökmeye başladı (Yuhanna 7:39). Dolayısıyla ilk kiliselerdeki kutsallarda olsun bugün bizlerde olsun Ruh'un işleyişi aynıdır.

İman hayatımızda ilk kiliselerdeki belirtiler ve harikalar görünmezse bunun nedeni bizim Tanrı'nın vaadini ihmal etmemizdir, Ruh'un işleyişinin değişmesi değildir. İnsanlar eğer "Bu çağ müjlememizin çok zor olduğu bir çağdır" diyerek müjdelemeye gayret etmezse bu da aynen Ruh'un işleyişini kabul etmemektir. Biri Kutsal Ruh'u almışsa çağ değişti diye bahane yapmamalıdır. İsa'nın yaptığı işlerini devam etmelidir. Gökte ve yeryüzünde bütün yetki almış olan İsa bize buyurduğuna göre bütün ulusları öğrencilerimiz olarak yetiştirmeliyiz (Matta 28:18:20).

İsa'nın bizlere ilk olarak öğrettiği tövbedir (Matta 4:17). Biz birçok din arasında hıristiyanlığı seçmiş olanlar değiliz. Seçiliş hakkında biraz anlatırsam, biz Tanrı'yı seçmedik, tövbe edin denen sözü işitip biz itaat ettiğimiz zaman Tanrı bizi seçti.

O zaman neden tövbe etmeliyiz? Birinci olarak Tanrı'yı tanımamak günahından tövbe etmeliyiz. Tanrı bizim için çalışmakta olduğu halde biz Tanrı'ya karşı düşmanlık yaparak yaşadık. Çünkü Tanrı'yı tanımadık. Buna öz günah diyoruz. İkinci olarak benliğin tutkusuna göre işlediğimiz bedensel günah, yani kendi kişisel günahımızdan tövbe etmeliyiz. Üçüncü olarak da yüreğimizdeki günahattan tövbe etmeliyiz. Bütün insanların geçmişi farklı, karakteri farklı, merakı farklıdır. Dolayısıyla çeşit çeşit insanlar bir arada yaşarsa çekişmeler oluyor ve bunun nedeniyle birbirinden nefret edebilir. İsa biri insan öldürmesede nefret ederse bunun cinayet olduğunu söyledi. Dolayısıyla başkalarından nefret etmeyi devam etmeden tövbe etmelidir. Bunun gibi yüreğindeki günah var.

Tövbe derken günahımızı Mesih'e aktarmadır. Mesih günahımızı üstlenerek günahımızın ücretini ödedi. Biz bu gerçeği kabul ederek günahımızı O'na aktarma yaptık. Dolayısıyla Mesih'siz insan günahını aktarmamıştır.

Mesih sayesinde günahından bağışlanmış insanların topluluğu kilisedir. Kilise Mesih'in bedenidir, Mesih kilisenin başıdır (Efesliler 5:23). Bedende çeşit çeşit üyeleri var olduğu gibi kilisede çeşit çeşit insanlar vardır (Elçilerin işleri 12:12). Göz ve burun, el ve ayak, bunların hepsi bedenün üyeleridir. Bunların görevi ve özellikleri hepsi ayrı ayrıdır. Ama bunlar birleşerek uyumlu şekilde etkinlikte bulunarak Mesih'in bedenini oluşturmaktadır.

Kendisiyle farklı göreve sahip olan başka üyeleri eleştirmek iyi değildir. Çok güzel bir yemek ağzına girdiğini görerek eğer göz "Neden sadece sen yiyorsun? Bende yemek istiyorum" derse gözlerin isteğine göre çobayı gözlere dökerse ne olacak? Göz yiyemeyebilir ama görebilir. Ağız göremez ama yiyebilir. Dolayısıyla göz ve ağız birbirine yardım ederek teşvik etmelidir (İbraniler 10:23-25).

Kilisede ateşli olan da var, olmayan da var. Çok hızlı hareket eden de var yavaş olan da var. Ateşli ve hızlı olan insan öyle olmayan insanları görünce belki dayanamayabilir. Ama bütün üyeler uyum içinde bir olmalıdır. Pentikost günü Markos'un evindeki öğrenciler hep beraber Kutsal Ruh'la dolu olduğu gibi kilisedeki bütün üyeler bir olmalıdır.

Mesih'e inanan herkesin Mesih'in kanıyla bağışlanmış kişi yani kendi günahını Mesih'e aktarmış olan kişi olduğunu bilmeliyiz. O Mesih'in sevdiği kişidir, Mesih onun için kanını döktü. Birde o kanı dökünceye kadar günahla savaşılmaktadır. Dünya ona zulmedebilir ama aynı bedenün üyesi olan biz ondan nefret etmemeliyiz, ona zulmetmemeliyiz.

Göklerin egemenliğini miras alamayacak beden sonuçta toprağa dönecektir, dolayısıyla kilise bizim bedenimizdir. Kilise Mesih'in bedenidir, biz ise Mesih'in üyeleri, dolayısıyla kilise bedenimizdir (Yuhanna 17:11-12). İnsanın bedeninde çeşit çeşit üyeleri vardır. Aynı şekilde kilise çeşit çeşit işlevine sahip olan bedenimizdir.

Bir Yasa bilgini olan Saul Yasa'yı çiğneyenleri hapsetmenin Tanrı'nın isteği olduğuna inandı. Saul'un yakalamaya çalıştığı kişi İsa değil, İsa'nın sevdikleridir. Saul hiçbir zaman İsa'yla direkt görüşmedi. Ama İsa Saul'a 'Saul, Saul, neden bana zulmediyorsun?' (Elçilerin işleri 9:4-5) diye söyledi. İsa'nın sevdiklerine zulmetmek, yani bu İsa'ya zulmetmektir.

Siz kilise üyeleri arasından kimden nefret ediyorsun? Rab size 'Neden zulmediyorsun?' diye soracaktır. 'Ben ne zaman sana zulmettim?' diyen sizlere Rab diyecek 'Ben kanımı dökerek onun günahını üstlendim. Canımı vererek O'nu sevdim. O'na Kutsal Ruh'u döktüm. Ama neden onu zulmediyorsun? Bu bana zulmetmekle aynı'

Kilise üyelerine dikkatsizce konuşmamak lazım. Biri her ne kadar çok dua ederse de imanı ne kadar güzel olsada dilini dizginlemezse bu kişinin dindarlığı boştur (Yakup 1:26). Tanrı'yı öven çeşmeden kardeşlere küfür eden acı bir su çıkmamalıdır.

Başka üyeler gayret bir şekilde iman hayatını sürdürürken bunu kıskananlar da var. Tanrı'ya kurbanını kabul ettirmiş olan Habil'i öldüren kabil'in yüreği de aynen öyleydi. Biri bütün gayretle sunular yaparken başka biri onu küfür ediyor: "Şu kişi sunuları uygun bir şekilde yapmadan neden böyle çok yapıyor? Pastör onu terbiye etmek lazım değil mi?" Rab için çok değerli saf hintsümbülü yağı kullanmış olan kadını eleştiren Yahuda iskariot'un düşüncesi de buna benziyordu (Yuhanna 2:5)

Rab'bi zulmetmemek lazım. Rab hepimizin günahını üstlendi ama Rab'bi zulmetme günahını üstlenmedi. Rab'bi zulmetmek Tanrı'ya karşı çıkmaktır. Kabil günah işlemek istediği zaman bunu kontrol etmeliydi ama onda yardım edecek Kutsal Ruh yoktu. Sonuçta lanetlendi. Biz benliğin tutkusunu yenmeye çalıştığımız zaman içimizdeki Kutsal Ruh yardım edecektir.

2015. 7. 12. SİMUON